

El Consell de la Joventut busca anagrama

Bases de la convocatòria del concurs

- 1- Els treballs presentats hauran d'ésser inèdits.
- 2- Els logotips poden tenir màxim de tres tintes i el format ha d'ésser de 16 x 22 cm. aproximadament. Caldrà també presentar un exemplar de cada logotip en blanc i negre.
- 3- L'autor pot concórrer amb pseudònim, si ho desitja, indicant-ho adjunt al logotip i acompanyant una plica.
- 4- En els treballs que cada autor/a presenti hi haurà d'incloure forçosament el text «Consell de la Joventut de Tarragona» (C.J.T.) distribuït de la forma que l'autor/a cregui convenient.
- 5- En cas que el jurat estimi que la qualitat dels treballs no ofereix el nivell desitjat, els premis es podrien considerar deserts.
- 6- El termini d'admissió dels logotips finalitza el dia 15 de desembre de 1988, i els treballs s'han d'adreçar a:
Conselleria de Cultura, Joventut i Festes. Busquem el nostre anagrama
Plaça de la Font, s/n
43002 TARRAGONA
- 7- El jurat estarà compost per la comissió gestora del consell de la joventut de Tarragona i gent relacionada amb el món del disseny i la creació.
- 8- Les decisions del jurat es prendran per majoria de vots i seran inapel·lables. El jurat es reserva la interpretació d'aquestes bases en cas de dubte.
- 9- El treball premiat quedarà en propietat del consell de la joventut de Tarragona. Aquest en tindrà tots els drets d'utilització.
- 10- L'acte de lliurament dels premis i el veredictes es donaran a conèixer el dia 17 de desembre de 1988 en un local públic que s'anunciarà oportunament.
- 11- El fet de participar pressuposa l'acceptació de les presents bases.
- 12- Hi haurà un únic premi de 30.000,00 ptes.

Clases de Seguridad Vial.

La Jefatura de la Guardia Urbana de Tarragona ha efectuado en el Colegio Santo Domingo una campaña de Seguridad Vial dirigida a los alumnos de 3.º, 4.º y 5.º de EGB.

Este servicio consistía en una hora de clase para cada curso con pequeñas charlas teóricas sobre el correcto modo de actuar como peatón y sus imprudencias, tanto en la ciudad como en carretera, y la peligrosidad de jugar o no prestar atención a señales e indicaciones del agente.

También se hizo hincapié en el correcto modo de actuar como ciclista o ciclomotorista, y el respecto a las diferentes tipos de señalizaciones viales (luminosas, marcas y señales verticales). En este último apartado se mostró a los alumnos las señales que más habitualmente puedan afectarles a través de un juego de señales. Al final se realizó un ejercicio práctico a modo de test.

Llibres per a l'E.P.A.

L'Ajuntament, dins de la tasca que porta a terme en l'Ensenyament permanent d'Adults, ha publicat diversos llibres, entre els quals es troben:

a) El material de Treball Escolar i la seva guia didàctica, titulat «Només viu qui pregunta» del qual són autors Delfín Galindo Gràcia i Joan Boada i Grau, professors d'Educació Permanent d'Adults de les Escoles d'Adults de Sant Salvador i del Casc Antic, respectivament. Aquest llibre té com a objectius:

- Disposar el nivell de neoelectors d'un material sistemàtic.

- Facilitar al professor d'adults la seva tasca docent.

- Partint de la realitat concreta que envolta l'alumne, arribar a aprofundir en uns coneixements més globals i genèrics del món social i natural.

b) Els llibres «Otros Aires» i «Buscando Información», dels quals són autors Antonio del Blas del Cura i Juan Marcelino González Soto, professors també de les Escoles d'Adults de Sant Salvador i Jaume I, abasten l'àrea de l'assignatura de llenguatge en el graduat i pre-graduat escolars.

Bitllet Toponímic Defensar una erra

Fa aproximadament centúria i mitja el terme municipal de Tarragona va ser engrandit amb la incorporació del veí de Tamarit, el qual constava, a més del castell del mateix nom, dels nuclis de població anomenats Ferran, que venia a ser-ne la capital, i Monnars. Tots dos pobles avui subsisteixen i alhora donen nom a sengles partides de terra que s'estenen pel sector nord-oriental del terme tarragoní. Si ara recordem això en una secció toponímica és perquè, encara que el nom de Ferran no sol ser susceptible d'errors o variants a l'hora d'escriure'l, l'altre l'hem vist grafiat de mil maneres (és un dir, naturalment) i potser fóra hora que ens poséssim d'acord.

Hi ha una primera divergència de criteris que afecta l'arrel de la paraula: Monnars o Molnars? No sembla que hi hagi dubtes respecte de l'etimologia del mot, el qual provindria d'un llatí vulgar *molinare*, significat «conjunt de molins» i documentat ja com a *molnar* a darreries del s. X, transformat paulatinament, segons l'ús, en *maunar*, *monnar* o, simplement, *monar*. La pervivència d'aquest nom comú en forma de toponim ha estat diversa, des d'un rec Monar de la comarca del Gironès, a un Monars, poble de la Garrotxa, la serra de Monars o el poble del nostre terme. De tot això es desprèn que el dubte entre Molnars i Monnars no ha de ser-ho, ja que es tracta d'una mateixa paraula en diferent estadi evolutiu. I d'aquí que, avui per avui, es donin les dues formes com a correctes, en un cas similar al dels cognoms Molner i Monner, amb idèntica etimologia.

L'alternança entre aquestes dues formes, però, no es resol de la mateixa manera en una altra discrepància que sovint observem en indicadors, noms d'empresa i inscripcions en plànols (paraula plana, per cert). L'escriptura Molnàs (sovint amb accent tancat) no és més que la castellanització del nom, encara avui molt estesa, a causa de l'existència d'una erra muda. És el mateix que va esdevenir-se, per citar casos pròxims, amb Cabassers, el Lloar o el Molar, tots tres pobles del Priorat, que van perdre temporalment les respectives erres de decret franquista. Defensem la erra.

J. CAVALLÉ